

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ.
Διά μηνός 6.
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.
Διά μηνός 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρά τοις Κ. Κ. Διδασκαλείς και τοις επιστάταις των Γυμνασίων εν τη ημεδαπή.
Εν δε τη άλλοδαπή παρα τοις Κ. Κ. Έλλησιν.
Προξένους και τοις ιδιαίτέροις επιτρόποις του εκδότη.

Συντάσσεται υπό Δ. Παπαζώη και εκδίδεται εν Αθήναις.
Τιμή καταχωρήσεως άγγελίων λεπτ. 15 ο στίχος.

Οδχ οι πολλά, άλλ' οι χρήσιμα άναγνώσκοντες είσι σπουδαίοι.
(ΑΡΙΣΤΟΤΗΛΗΣ).

Αθήναι, την 15 Σεπτεμβρίου 1853.

Περὶ τοῦ Δημοσθένους.

(Υπό τοῦ καθηγητοῦ Γρ. Παπαδοπούλου ἐπιμελητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου.)

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 46.)

Τῆς φήμης δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς (α) διαδοθείσης, ἀνελαμψε πάλιν ἡ ἐλπίς εἰς τὸ σκοτεινὸν τοῦ γέροντος Δημοσθένους μέτωπον. ὅθεν ἐνῶ εἰ πρόσβεις τῶν Ἀθηναίων περιέρχονται τὰς ἑλληνικὰς πόλεις, καὶ οὗτος συμπεριφερόμενος καὶ συμπράττων συνιστᾷ τρίτην κατὰ τῆς Μακεδονίας συμμαχίαν. Ὁ μὲν δῆμος ἀναγκάζει αὐτὸν, καὶ διαδέχεται τέλος τὴν θλίψιν ἡμέρα εὐτυχίας, τρίτης δ' εἰς Αἴγιναν πέμπεται διὰ τὴν παραλάβῃ αὐτὸν, καὶ ἡ πόλις καταρρέει εἰς Πειραιᾶ διὰ τὴν ὑποδεχθῆ τὸν μέγαν τῆς ἐλευθερίας πρόμαχον. Ἀλλ' αὐτὸς ἀποσπώμενος ἀπὸ τῶν φιλιᾶτων, τρέχει εἰς τὸ ἐν Λαμῖα στρατόπεδον (β) τὴν ἐσχάτην ἄκτινα τῆς χαρᾶς ταχέως πέλιμα ἐπεσκίασαν νέφη, διότι ἀφοῦ ὁ Ἀντίπατρος καὶ ὁ Κρατερὸς κατεπολέμησαν τοὺς συμμαχοὺς παρὰ τὴν Κραννῶνα (γ), ἡ μὲν Μακεδονικὴ φητρίχ ὑπέταξε τὰς Ἀθήνας, οἱ δὲ περὶ τὸν Δημοσθένην εἰς θάνατον καταδικασθέντες ἐφυγον. Καὶ τὸν μὲν Ὑπερίδην μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ τοὶ καταφυγόντας εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Αἰάκειον, ἀποσπᾶσαντες ἀκολουθῶς ἐφόνευσαν, ὁ δὲ Δημοσθένης ἐφυγεν εἰς τὸ ἐν Καλαυρείᾳ (δ) ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἐνθα Ἀρχίας ὁ Φυραδοθήρας, ὁ πάλαι ὑποκριτὴς, ἐπέμφθη διὰ τὴν ἀπαγάγῃ· ἀλλ' ὡς Ἀρχία, εἶπεν ὁ Δημοσθένης, οὔτε ὑποκριτόμενος μὲ ἐπεισας πώποτε, οὔτε νῦν ἐταγγελλόμενος. Ἐἴτα προβλέπων ὅτι ἤθελε βιασθῆ, προσποιήθεισ ὅτι ἐμελλε νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς οἰκείους, ἀνεχώρησε καὶ προσενεγκὼν τὸν κάλαμον εἰς τὸ στόμα ἀνεμύζησε τὸ ἐπὶ τούτῳ περιεχόμενον δηλητήριον, καὶ συγκαλυφθεὶς ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν. Ὅτε δὲ ἤσθάνθη ἤδη τὸν θάνατον, δὲν ὑποκρίνεσθαι, εἶπε πρὸς τὸν Ἀρχίαν, εἶλον τὸν (ἐν τῇ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους) Κρέοντα, ρίπτων τὸ σῶμα τοῦτο ἄταφον, Ἐγὼ δὲ, ὡς φίλε Ποσειδόν, εἴτι ζῶν ἐξέρχομαι τοῦ ἱεροῦ. ἀλλ' οὔτε τὸν καθόν σου δὲν ἀφῆκε καθαρὸν ὁ Ἀντίπατρος καὶ οἱ Μακεδόνες. Λειποψυχήσας δὲ ἔπεσε παρὰ τὸν βωμὸν καὶ ἐξέψυξε ἰς. Νοεμβρίου 322 π. Χ. (ε), ἐτῶν τριῶν καὶ ἐξήκοντα τὴν ἡλικίαν, κτελιμπάνων τὸν κόσμον τοῦ λοιποῦ ἄχαριν, πεσοῦσας τῆς πατρίδος.

Ὁ θάνατος τοῦ Δημοσθένους ἐμφαίνει ἐξοχὸν τινα χαρακτηρὰ ἡρωικοῦ δράματος, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ αὐτοχειρία, κατὰ τὰς ἑλληνικὰς δόξας, εἶναι γενναῖόν τι μεγαλοψυχίας τεκμήριον· διότι ἡ ἀκριβεστέραι γνώσις τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἑαυτοῦ Πλάστην, εἰ καὶ ὑπὸ τοῦ Σωκράτους κατὰ τι προαποκαλυφθεῖσα, δὲν εἶχε κατασταθῆ κτήμα τοσοῦτον πάγκοινον, ὅσον ἀπέθη διὰ τῆς πνευματικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ θρησκείας. Ὅθεν σήμερον ἕκαστος σαφῶς γινώσκει, οὐ μόνον ὅτι εἶναι καθήκον νὰ διατηρῇ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται πολλάκις μείζων γενναϊότης καὶ καρτερία διὰ τὴν ζῆσιν ἢ διὰ τὴν ἀποθάνῃ τινι. Ἀλλ' ὡς δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν τοὺς κα-

ταγωνιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἄλλου, διότι, ἂν ἠδύνατο νὰ φέρωσι αὐτὸ, μείζωνος ἤσυχον εὐμοιρεῖ ἠθικῆς δυνάμεως, οὕτως οὐδὲ νὰ μισῶμεν πρέπει τὰ περιπεθῆ ἐκείνα ὄντα, ὅσα ὑπὸ τὸ θῆρος ἀλλάζοντα τῆς ζωῆς ἐν παραφροῇ ρίπτουσιν αὐτὸ διότι εἶναι τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ θεοῦ οἴκου ἄξια. Ἀποβλέποντες λοιπὸν εἰς τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος πολίτου, ἃς ρίψωμεν πένθημον πέπλον ἐπὶ τοῦ τάφου καὶ ἀνθη ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε λεχθέντων καταδεικνύεται, ὅτι τῶν λεγομένων ῥητόρων ἡ ἐνέργεια δὲν περιορίζετο εἰς τοὺς πολιτικὰς λόγους, δι' ἃν μόνον γινώσκονεν αὐτοὺς. (α) Διότι ὁ Δημοσθένης π. γ. πόσας δυσκολίας εἶχε νὰ ὑπερβάλῃ, ἀγωνιζόμενος νὰ συστήσῃ τὰς συμμαχίας ἐκείνας, πόσας περιηγήσεις καὶ διαπραγματεύσεις ἐπεχείρησεν, ὅποια ἀπηταιτο ἱκανότη, διὰ τὴν προσελκύσῃ μὲν τοὺς δραμαγωγούς, καὶ οικονομήσῃ δὲ τὰς μέχρι βᾶθρων πολλάκις σαλευομένας ἐκείνας πολιτείας, ποῖα δὲ καὶ μέσα εἶχεν ὡς πρὸς τὰ τῶν καθ' ἡμᾶς πολιτικῶν, ἠδύνατο ἐκ τοῦ σπουδαστηρίου του νὰ ἐκδίδῃ δικαιοσύνας ἦτον κύριος τοῦ ταμείου; Διὰ τὴν διατηρήσῃ κόμμα τι, ὡς ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργός, δὲν εἶχε δῶρα, οὐδὲ θέσεις, οὐδὲ σταυρούς, οὐδὲ συντάξεις νὰ προσφέρῃ ἐν ᾧ δὲ οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ εἶχον ἀνά χειρας πάντα τὰ τῆς φιλαυτίας καὶ φιλοδοξίας προτροπικὰ μέσα, αὐτὸς οὐδὲν ἄλλο εἶχε ν' ἀντιτάξῃ ἢ τὴν ἰκανότητα, τὴν δραστηριότητα, τὴν καρτερίαν. Διὰ τοιούτων δὲ ὕπλων ὑπέστη ἀγῶνα πρὸς πολέμιον πᾶσι ὑπέρτερον κατὰ τὰς δυνάμεις, τὸν Φίλιππον, τὸ δὲ πάντων μέγιστον, κατὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, σταθερῶς στηρίζων τὸ καταπίπτον κράτος, ἔμεινεν ὄρθιος ἐφ' ὅσον ἠδυνήθη, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρείπων τῆς ἀποπνεούσης πατρίδος.

Ὁ Δημοσθένης λοιπὸν εἶναι ὁ καθ' ἰδέαν τύπος οὐ μόνον τοῦ πολίτου καὶ τοῦ ῥήτορος, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ νομιζόμενα. Διότι ὅτε διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπεροχὴν, οὐ μόνον πάντες οἱ λοιποὶ λαοὶ θάρσβαροι ἐνομιζόντο, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ μὴ εἰς τὸ πολιτικὸν σύστημα τῶν δημοκρατουμένων Ἑλλήνων ὑπαγόμενοι ἠμόφυλοι ἐπίσης ὡς ξένοι καὶ θάρσβαροι ἐθεωροῦντο, οἱ πολιτικοὶ, τὰ ἐκ τῆς πολιτικῆς μονώσεως τῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς ὁμοσθνίας δεῖνὰ μὴ προβλέποντες, καὶ τοῦ ὁμοσπονδικοῦ φρονήματος δυστυχῶς ἀπέχοντες, ἕκαστοι ἐσκόπων εἰς τὴν τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐπικράτησιν· ὅθεν ἡ μὲν ἐθνικὴ ἐνότης ἦτο περιορισμένη, ἡ δὲ πολιτικὴ οὐδόπως σχεδὸν ὑπῆρχε. Δὲ ὁ Δημοσθένης οὐ μόνον τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν ἐπάξιον ἐκείνον τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχηγόν, οὐ περ τὰς μεγάλας πολιτικὰς βουλὰς δὲν ἐνόει, θάρσβαρον ἀπειλάει, ἀλλὰ καὶ ἑλληνικὰ ἔθνη, οἷον τοὺς Μακεδόνας, Θεσσαλοὺς, Θεβαίους ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ βήματος ἐξύβριζε καὶ ἐστιγματίζε διὰ λόγων παντάπασιν ἀνοικείων εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν σήμερον πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦτο δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς πρόσοδον τῶν δημοσίων ἠθῶν σαφῶς μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀποδεικνύει. Σήμερον λοιπὸν, ὅτε ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ ἐπιστήμη δὲν περιελείπει τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ στενοῦ περιβάλλου οὔτε πόλεως, οὔτε ἐπαρχίας, οὔτε ἐθναρίου, οὔτε ἀποκλειστικῆς τινὸς ὁμοσθνίας, ἀλλ' ἐκτείνεται εἰς τὰ ἀπώτατα τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ὅριον, ἡ πολιτεία τοῦ Δημοσθένους, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὴν εὐρυτέραν ἐνοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ, δικαίως πρέπει νὰ κατακριθῇ, κατὰ τὰς ἐπικρατούσας ἀρχὰς τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς. Οὐχ ἦττον ὁμοίως εὐκόλον εἶναι νὰ ἐνοήσωμεν, ὅτι τῶν ἀρχῶν τούτων παντάπασιν ἀγνοουμένων παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀντικειμένων μάλιστα εἰς τὸ φρόνημα, καθ' ὅαι ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι καὶ

(α) 323 π. Χρ.
(β) Βλέπε ἐπιστολ. Δημοσθ. εἰκαὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τὸ γνήσιον ἀμφοσθητεῖται, ἢ ἐν αὐτῇ ὅμοις παράδοσις δὲν εἶναι ἐνεκα τούτου ἀπερρίπτεται.
(γ) 323 π. Χρ.
(δ) Τῶ νῦν Πόρρω· τὸ δὲ ὄνομα εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ κ α λ ἠ καὶ τοῦ α ὕ ρ α.
(ε) Ἐκ τῆ ἐπὶ δέ ξ α τοῦ Π υ α ν ε ψ ῖ ω ν ο ς μ η ν δ ο ς, ἐ ν ᾧ τ ῆ ν σ κ υ θ ρ ω π ο τ ᾶ τ η ν τ ᾶ ν θ ε σ μ ο φ ο ρ ῖ ω ν ἡ μ ἔ ρ α ν ἄ γ ο υ σ α ἰ π α ρ ᾶ τ ῆ θ ε σ ῶ ν η σ τ ε ὄ ο υ σ ἰ ν α ἰ γ υ ν α ἰ κ ε ς (Πλούταρχ. Δημ.) τῆς ριδ. Ὁλυμπιάδος, καθ' ἣν Μικίνας ὁ Ῥόδιος ἦν Ὁλυμπιονίκης, τὸ γ'. ἔτος, καθ' ὃ Φωκλῆς (ἢ Διοκλῆς) ἦρχεν ἐν Ἀθήναις τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν.

(α) Heeren εἶθα ἀνωτέρω.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Παρόντων κατά την έναρξιν αὐτῶν ὄλων σχεδὸν τῶν φιλομούσων καὶ φιλοκλίων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τοῦ φιλομούσου καὶ δραστηρίου ἐπάρχου Ἡλείας Κ. Ν. Γούστη προεξάρχοντος, τῶν ἐντίμων μελῶν τῆς ἐπιθ. ἐπιτροπῆς, τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου καὶ οἰκονόμου Κ. Δωροθέου μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων, καὶ οὐκ ὀλίγων διασήμων πολιτῶν, γονέων καὶ συγγενῶν τῶν μαθητευομένων· μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς εἰς τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ ἱερέως προσευχῆς ὑπὸ τοῦ Σ Οἰκονόμου, καὶ μετὰ τὸν ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ εὐμερείας τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν βασιλικοῦ ζώου καὶ τὸν ἐναρκτήριον τῶν ἐξετάσεων ὕμνον. Ὁ Δημοδιδάσκαλος ἐκάρξεν τὴν έναρξιν τῶν ἐξετάσεων διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ἐμβριθοῦς καὶ καταλλήλου λίαν, διὰ τὸ σπουδαῖον τῆς ὕλης, πρὸς τὸν σκοπὸν λόγου.

Προσελθόντων τῶν πρώτων προκληθέντων μαθητῶν ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκεκριμένης παρὰ τῶν ἀξιολόγων μελῶν τοῦ Σ. Ἱερομονάχου καὶ πρῶτον Ἑλληνοδιδασκάλου Κ. Δοσιθέου Κ. Μηχαλικοπούλου, τοῦ Κ. Χριστοδ. Αὐγερινοῦ, πρῶτον δικαστοῦ καὶ νῦν Κ. Στῆλιου Οἰκονόμου, Β'. Ἑλληνοδιδασκάλου ἐνταῦθα, τοῦ Κ. Ἐπάρχου προεδρεύοντος, ἤρξατο ἡ ἐξέτασις ἐνὸς ἐκάστου μαθητοῦ εἰς ὅλα κατὰ σειράν τὰ μαθήματα, τοῦ διδασκάλου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιθ. ἐπιτροπῆς ἐξετάζοντος, μετὰ τὴν αὐστηρότητα καὶ ἀκρίβειαν, ὡς αὐτῶν ἕλληνας σχολεῖον ἐξετάσεις· ὥστε μόλις κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐξετάσθησαν τρεῖς εὐχεστήσαντες εἰς τὸ, ὡς εἴρηται, πολυπληθῆς καὶ νοσημον ἀκροατήριον, διὰ τὴν εὐστοχίαν καὶ ἐτοιμότητα, μεθ' ἧς ἀπήτησαν εἰς τὰς διαφόρους καὶ ποικίλας ἐρωτήσεις. Οὐχ' ἦτο δ' ἐράμιλλοι τούτων ἐδείχθησαν, οὐ μόνον καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Β'. τμήματος, ἐφεξῆς κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον ἐξετάσθησαν, κατ' ἐπιμονὴν αὐτοῦ τοῦ Δημοδιδασκάλου, ἀλλὰ καὶ ἀπαντες οἱ τῶν κατωτέρων κλάσεων, ἀπὸ τοῦ μεγαλύτερου, μέχρι τοῦ ἐλαττοῦ· χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἀκατασχέτου ἐπληρούθη τις, ἀκούων ἐπταετῆ μόλις καὶ ὀκταετῆ παιδιάρια ν' ἀποκρίνονται διὰ τοσαύτης ἐτοιμότητος καὶ ἐπιτυχίας εἰς τὰ ἱερά καὶ λ. μαθήματα, ὥστε μόλις διέκρινε τὸ βαθμολογοῦν τῆς ἐπιτροπῆς μέλος τίνα νὰ βαθμολογήσῃ μετὰ τὸ ἀριστερὰ καὶ τίνα μετὰ τὸ καλῶς.

Ὅθεν ἐκ τῶν 51 μαθητῶν, οἱ παρευρέθησαν ἕως τέλους τῶν ἐξετάσεων, τῶν λοιπῶν μὴ ἐμφανισθέντων ἀτυχῶς, διὰ τὴν λίαν ἐπιζήμιον εἰς μαθητὰς καὶ διδάσκοντας καὶ ἀδικιολόγητον νομίμως συνήθειαν, τοῦ νὰ ἐμποδίζονται κατὰ τὴν ἐρισταμένην τοῦ ἔτους ὥραν ἀπὸ οικιακῆς ὑπηρεσίας, ἤριστευσαν, καθ' ἃ εἰδικότερον μ' ἐπληροφόρησαν ἐν τῆς ἐπιτροπῆς μέλος, 19 εἰς τὴν γραφὴν· 23 εἰς τὴν ἀνάγνωσιν· 20 εἰς τὴν ἀριθμητικὴν· 23 εἰς τὴν ἱερ. ἱστορίαν. 15 εἰς τὴν ἱερ. Κατήχησιν καὶ, ἐκ τῶν δεκαπέντε ἐξετασθέντων τοῦ Β'. τμήματος, 9 εἰς τὴν ἠθικὴν· 7 εἰς τὴν ἑλλην. ἱστορίαν· 6 εἰς τὴν γεωγραφίαν· 6 εἰς τὴν γραμματικὴν· 5 εἰς τὴν γραμμικὴν ἰχθυογραφίαν, καὶ 3 εἰς τὴν φων. μουσικὴν (κατὰ πρᾶξιν) ἔνεκρίθησαν δ' ἐκ τούτων ἀξιοπροβιβασμοῦ εἰς ἑλ. σχολεῖον 12 καὶ ταῦτα, μ' ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις ἀπείρους καὶ παντοειδῆς ἐλλείψεως τοῦ διδασκῆτορος καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ὕλικου καὶ τὰς συνεχεῖς καὶ μακρὰς τῶν μαθητῶν ἀπουσίας. (α)

Τοιοῦτον θεαίως ἀποτέλεσμα καρπὸν φέρου διδασκαλίας ἀπαλλάττει τὸν περιγράφοντα τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ κόπου, τοῦ νὰ πανηγυρίσῃ τὸν πάντα ἐπαινον ὑπερτεροῦντα Νομαρχικὸν δημοδιδ. Δημοτριάδην, τὰ πλεονεκτήματα αὐτοῦ, καὶ ὡς ὑπαλλήλου καὶ ὡς ἰδιώτου, καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἰδιόζουσαν εἰς τὸν χαρακτήρα του ἀνεξαρτησίαν, μεθ' ἧς ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὄλην, ὡς πληροφοροῦμαι, διεξάγει τὴν ὅσων σπουδαίων, ἀλλὰ τόσων ἐπιμοχθον ἐμπεπιστευμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν, εἰς τὰ κεντρικώτερα καὶ πολυπληθέστερα τοῦ Κράτους σχολεῖα δεατελῶν, τὸν ἀρίστον ἀγωνιῶν ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους του καὶ οὗτος κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἀγωνιζόμενος, ὄλων περὶ τῆς εὐμενείας ἢ δυσμενείας τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ἰσχυροῦ τοῦ τόπου ἢ τῆς ἡμέρας ἀμεριμνῶν, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν ἠθικὴν ὠφέλειαν τῶν ὁμοεθνῶν του ἀείψως προσκλωμένος. Ἀληθῶς ἢ εἰς τὰ πρόσωπα παρομοίων λειτουργῶν τῆς προεκπαιδεύσεως ἐλόγη τιμᾶ τὰ μέγιστα τὴν Σ. Κυβέρνησιν τοῦ μουσοτρόφου καὶ τρισεβάστου ἡμῶν Βασιλέως, ἰδίως δὲ συνιστᾷ εἰς τὴν ἐξειδικασμένην τῆς μεγαλειότητός Του εὐνοίαν τὰ ἄμεσα ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας τοῦ ἔθνους παιδείσεως ὄργανα, νέων δόντα αὐτῆ ψυχῆν καὶ τοῖς ἀξίοις λειτουργοῖς αὐτῆς ἐνθά ῥρανοῦσαν, ἀναζωπυρωθείσης τῆς φιλοτιμίας τούτων, διὰ τῶν ἀπερ ἔλαβον, καὶ σημεῖροι λαμβάνουσι, ἐντόνων, ἀλλὰ λίαν συνετῶν, μέτρων, πρὸς εὐδωσιν τῶν φιλολάων καὶ Πατρικῶν τοῦ Κυριάρχου σκοπῶν, τῶν πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους ἀμέσως τεινόντων. Σ. Τ. Ι.

(α) Ἐν ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν περαιτέρω πρόοδον τοῦ περὶ αὐτὸ λόγου δημοτ. ἐκείνου σχολεῖου ὑπάρχει ἀνατηρήτως, ὡς πιστῶς ἐ πληροφορηθῆμεν ἐκ Πύργου ἢ ἑλλειψίς κτιρίου διὰ διδασκῆτορον, τῆς ἀνάγκης τοῦ δήμου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρὸς μαθήτευσιν (400 περίπου παιδῶν). ἀνάλογον. Ἐλταῖον ἄρα ἤθελεν εἶσθαι, ἂν ὁ μὲν ἀξίωτος ἀλλως φιλόκαλος καὶ φιλότιμος νῦν δῆμαρχος Κ. Ε. Κρεστενίτης ἀρρόντιζε νὰ ἀνεγερθῆ, διὰ δαπανῆς δημοτικῆς, ὅσον οἷον τὸ πᾶν, τὸ ἀπαιτούμενον κατάστημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7 Σεπτεμβρίου.—Πληροφορούμενος ἐκ πηγῆς ἀξιολόγου, Σα. βεβαιῶ, ὅτι σήμερον τῆ πρωτῆς ἐφθάσεν ἐπιστομὸς ἡ ἀγγελία, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπέρριψε τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἐν Βιένῃ διακοινώσεως, τροποποιήσεως τῆς Πόρτας. Συγχρόνως ὁ Αὐτοκράτωρ, διακοινῶν τὴν ἀπόφασίν του αὐτὴν εἰς τὴν Βιέννην, διακρῦσαι, ὅτι ἀποστρέφει πᾶσαν περὶ παραδοχῆς ἐκ μέρους του ὑπόσχεσιν δοθείσαν ὑπὸ τοῦς γνωστοῦς ἄρτους, καὶ ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν ἐλευθέραν τὴν ἐνέργειάν του ὡς πρὸς τὴν ἱκανοποίησιν, τὴν ὅποιαν θέλει ἀπαιτήσει καὶ θέλει λάβει παρὰ τῆς Πόρτας διὰ τὰς ἐπανειλημμένως γενομένας εἰς αὐτὸν προσβολάς.

Ἡ Αὐστρία, μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου, ἔδωκεν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις νὰ ἐνοήσωσιν, ὅτι ἐνεργήσασα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, καθ' ὅσον ἠδύνατο, δὲν ἠμπορεῖ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὴν σύμμαχόν της, τὴν Ῥωσίαν.

Τὸ Τουρκικὸν Ὑπουργεῖον κλονίζεται. Ἡ ταραχὴ καὶ ὁ ἀναβρασμὸς διατρέχει ἐδῶ μέγας. Ὅτι δὲ ἀποκαθιστᾷ δεινότερα τὰ πράγματα, εἶναι ἡ ἐσχάτη χρηματικὴ ἀνέχεια καὶ ἀνεπάρκεια τοῦ Τουρκικοῦ ταμείου, καὶ μάλιστα εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν. Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν τροποποιήσεων ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου καὶ τῆς ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας δοθείσης ἐξηγήσεως πρὸς τὰς Βόρειοπυλᾶς Δυνάμεις, οἱ ἐδῶ Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἤρχισαν νὰ ἀποσύρωνται ἕνεκα τούτου ἀπεσύρθησαν καὶ οἱ μέχρι τοῦδε δίδοντες εἰς τὴν Πόρταν πιστώσεις διὰ τροφῶν καὶ δανείων. Πρῶτερον ἐβλεπον οὗτοι τὴν συνδρομὴν τῆς Γαλλοαγγλικῆς Διπλωματίας, καὶ ἠλπίζον, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει πολέμου ἢ Ἀγγλίας καὶ ἢ Γαλλίας θέλουσιν ἀνοίξει τὰ ταμεία των ὑπὲρ τῆς Τουρκίας· ἀλλὰ τῶρα βλέπουσι ματαίως τὰς τοιαύτας ἐλπίδας των, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαυσαν τοῦ νὰ ἐμπιστεύωνται πλέον.

Καθ' ὅσον πληροφοροῦμαι, ἡ εἴσοδος τῶν Ἀγγλογαλλικῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν Βόσπορον εἶναι συνέπεια τοῦ γενικοῦ σχεδίου, τοῦ ἀφορῶντος τὴν ὕλικὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Εὐρωπαϊῶν πάσης ἐθνικότητος ἐν περιπτώσει πολέμου καὶ ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας μετὰ διαρπαγῶν καὶ σφαγῶν. Οἱ ἐνταῦθα πρέσβεις Ἀγγλος καὶ Γάλλος μετὰ μεγάλης σπουδῆς ἀπήτησαν καὶ ἔλαβον τὴν ἀδειαν τῆς εἰσόδου τῶν πλοίων αὐτῶν, θεθεμένων ὄλων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχαιτέρου πλοιάρχου, καὶ ἴσως τοῦ πλοιάρχου τοῦ Μογαδῶρ. (Αἰών.)

—Ἐδημοσιεύθησαν ἐν φυλλαδίῳ ἰδίῳ οἱ ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ἐν Ἱατροῖς, καὶ καθηγητοῦ Κ. Γ. Προυάρη ἐκφωνηθέντες ἐν τῷ πολυαυδρῷ Ἀθηνῶν ἐπιτύμβιοι λόγοι εἰς τοῦς Μακαρίτας Ν. Πετσάλην καὶ Α. Δευκιάν, κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου. Καὶ οἱ δύο οὗτοι λόγοι, ἐν οἷς περιγράφονται δι' εἰκονικότητος καὶ ζωηρῆς γραφίδος τὰ προτερήματα τῶν ἀποθιψάντων, εἰσὶ μνημεῖα ἀξία τῆς ἀρετῆς καὶ δοκιμότητος αὐτῶν ἱδρυμένα ὑπὸ τοῦ κλεινοῦ αὐτῶν συναδέλφου, τοῦ πολλὰ ἰσχυρῶς χρησίου τῆ ἑλληνικῆ κοινωνία καὶ τῆ ἀσκληπέω ἐπιστήμη διατελοῦντος Κ. Γ. Προυάρη.

—Οἱ ἐν Μόσχᾳ Κύριοι Μιχαὴλ Σταμερόφ καὶ Σέριοι Οἰκονόμου προσήνεκον δωραῖον εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον Ἀθηνῶν, πρὸς διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν, πέντε ἐλαιωγραφικὰς εἰκόνας, ἱστορούσας διαφόρους μυθολογικὰς παραστάσεις. Εἰ καὶ αἱ εἰκόνας αὗται δὲν εἶναι τέχνης αὐστηρᾶς, καθὼ ἐκ τῆς Ἱταλικῆς σχολῆς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος προκύπτουσαι, ἐπαινοῦμεν ὅμως τὴν προθυμίαν καὶ τῶν ζῆλων τῶν ἡμετέρων Ὀμογενῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἐν Ῥωσίᾳ, οἵτινες μακροθῆν δὲν λείπουσι νὰ εὐεργετώσιν διὰ ποικίλων δωρημάτων τὸ νεοσύστατον τοῦτο καὶ ἀναγκασιότατον κατάστημα, ἐξ οὗ ἐλπίζεται ἡ πρόοδος τῆς νεοελληνικῆς τέχνης.

—Ἐξεδόθη δαπάναις Ἀνδρέου Κορομηλά Γαλλικὸν ἀλφαβητάριον λίαν μεθοδικόν, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. Β. ἐκτὸς τῶν ἐν τέλει τούτου ἐκλεκτῶν 13 διὰλόγων περιέχει καὶ ὀνομαστικὸν πλήρες. Τὸ δὲ κείμενον εἶναι ἐκλελεγμένον καταλλήλως πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν τῶν παιδῶν δύναμιν. Τιμᾶται λεπτῶν 60.

ΕΠΙΜΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΛΟΥ.

Ὅδος Ἀθηνᾶς ἀριθ. 274.